

**VERSLAG van de Commissie voor de bescherming
van de wilde flora over 1944 en 1945.**

Het verslag van de commissie voor de bescherming van de wilde flora over 1944 en 1945 kan helaas niet op enige activiteit bogen. De secretaris van de commissie werd sinds Juli 1943 door de S.D. zwaar gezocht en moest uit de voeten blijven om het proces tegen anderen, die wel gearresteerd werden, zo lang mogelijk te rekken. Hij moest dus voor iedereen onvindbaar en onbereikbaar zijn. Niettemin heeft hij aanvankelijk nog contact kunnen houden met de voorzitter en enkele andere leden van de commissie. Zo is hem een door de voorzitter en door Ir KLOOS getekend papier bezorgd, waarop namens de commissie voor de bescherming van de wilde flora voor SLOFF, die daarin ambtenaar van de commissie genoemd werd, toegang werd verzocht tot bepaalde terreinen. Dit met een vals persoonsbewijs, waarin SLOFF ambtenaar natuurbescherming werd genoemd, heeft hem in staat gesteld hier en daar te komen, waar werk verricht moest worden tijdens de bezetting. Dat was echter geen werk ten bate van de beschermingscommissie. Haar werkzaamheden stonden stil. Wij waren gedwongen aan te zien hoe de bezetter het ene natuurmonument voor, het andere naschond door er versterkingen en opslagplaatsen van te maken, juist zoals hij ons hele Nederlandse volksbezit aantastte. Nationale fier-

heid belette ons, ook maar één verzoek tot de bezetter te richten. „Met Duitsers onderhandelt men niet”, was onze gedachte. Liever alles kwijt dan de eer!

Hoe thans, nu Nederland zich zelf tracht te worden, het er met de wilde flora voor staat in de natuurmonumenten, die onze aandacht hadden, is ons nog onbekend. Heel veel terreinen hebben een bezaaiing met landmijnen gehad. En de ervaring leert, dat dit moffentuig ook na officiële wegruiming nog zeer gevaarlijk blijft. In geruimde gebieden kan men wel over de wegen lopen, maar kan men nog lang niet zonder gevaar de begroeide terreinen daarlangs betreden.

Onze commissie voorziet, dat het nog wel jaren zal duren voordat zij enigermate kan beoordelen, welke terreinen van degene, die zij als belangrijk doorgaf aan de „Adviescommissie”, nog de moeite waard zijn om als natuureservaat behouden te blijven, ook nu in de komende jaren een sterke opleving van de ontginningen verwacht kan worden ter vervanging van wat de mof hier heeft bedorven.

Zo zal er voor onze commissie nog wel een en ander te doen zijn. Wij hopen in de a.s. zomer een beroep te kunnen doen op de leden onzer vereniging om zoveel mogelijk gegevens bijeen te brengen.

Voor de Commissie voor de
bescherming van de wilde flora,

JAN G. SLOFF
Secretaris.

Bergen op Zoom, 31 Dec. 1945.